

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Svmma Totivs Theologiae S. Thomae Aqvinatis, Doctoris Angelici Ordinis Prædicatorum

Svpplementvm Tertiæ Partis

Thomas <von Aquin, Heiliger>

Romae, 1619

Vtrum participans excommunicato sit excommunicatus? 2

urn:nbn:de:hbz:466:1-38817

quas specialiter pertinet prouiso excommunicati, se licet vxor, filius, seruus, rusticus, & seruiens. Sed hoc intelligendum est de filijs non emancipatis: alias tenerentur vitare patrem. De alijs autem intelligitur quòd licet excommunicato communicare, si ante communicationem se ei subdiderint, non autem post. Quidam autem intelligunt è conuerso, scilicet quòd superiores possunt licitè communicare inferioribus; alij vero contrarium dicunt. Sed ad minus his communicare eis debent, in quibus sunt eis obligati: quia sicut inferiores obligantur ad obsequium superiorum, ita superiores ad prouidentiam inferiorum. Sunt etiam quidam casus excepti, sicut quando ignoratur excommunicatio; & quando aliqui peregrini & viatores in terra excommunicati, qui licitè possunt ab eis emere, vel etiam accipere elemosynam. Et similiter si aliquis videat excommunicatum in necessitate: quia tunc ex præcepto charitatis tenetur ei prouidere: & illa hoc verum continent.

Vtile, lex, humile, res ignorata, necesse.

Vt utile referatur ad verba salutis, lex ad matrimonium, humile ad subiectionem: cætera parent.

Ad primum ergo dicendum, quòd corporalia spiritualia ordinantur: & ideo potestas quæ se extendit ad spiritualia, etiam ad corporalia se extendere potest: sicut ars quæ est de fine, imperat de his quæ sunt ad finem.

Ad secundum dicendum, quòd in illo casu in quo aliquis ex præcepto charitatis communicare tenetur non prohibetur, vt ex dictis patet*.

ARTIC. II.

Vtrum participans excommunicato sit excommunicatus?

92
C. quod
in dubijs
de sent.
excom.

AD secundum sic proceditur. Videtur, quòd participans excommunicato non sit excommunicatus. Plus enim separatus est ab Ecclesia Gentilis, quam excommunicatus. Sed ille qui participat Gentilis

Iudæo, non est excommunicatus. Ergo nec ille quæ participat excommunicato Christiano.

¶ 2 Præterea, Si ille qui participat alicui excommunicato sit excommunicatus, eadem ratione quæ participat participanti, erit excommunicatus: & sic in infinitum procedetur, quod videtur absurdum. Ergo non est excommunicatus, qui excommunicato participat.

SED contra est, quod excommunicatus est positus extra communionem. Ergo qui ei communicat, à communionem Ecclesiæ recedit: & sic videtur, quod sit excommunicatus.

RESPONDEO dicendum, quod excommunicatio potest in aliquem ferri dupliciter. Aut ita quod ipse sit excommunicatus cum omnibus ei participantibus: & tunc non est dubium quod quicumque participat ei, est excommunicatus maiori excommunicatione. Aut est excommunicatus simpliciter: & tunc aut participat aliquis ei in crimine, præbendo ei consilium, auxilium, aut fauorem; & sic iterum est excommunicatus maiori excommunicatione. Aut participat in alijs, sicut in verbo, vel in osculo, vel in mensa: & sic est excommunicatus minori excommunicatione.

Ad primum ergo dicendum, quod Ecclesia non ita intendit corrigere infideles, sicut fideles, quorum cura sibi incumbit: & idèd non ita ardet à communionem infidelium, sicut à communionem fidelium illorum, quos excommunicat, super quos habet aliquam potestatem.

Ad secundum dicendum, quod excommunicato minori excommunicatione licet communicare: & sic excommunicatio non transit in tertiam personam.

ARTIC. III.

Virum participare cum excommunicato in casibus non concessis, semper sit peccatum mortale?

93

AD tertium sic proceditur. Videtur, quod participare cum excommunicato in casibus non concessis, semper sit peccatum mortale. Quia De-

O 2 cret.

q. 22. a. 1.
cor & la
eis ibid.
citas.